

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An Rosina, mortuô maritô, & redeunte voti obligatione, teneatur
exequi commutationem illiam à Confessario factam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

22. dub. 10. Laym. l. c. qui sub distinctione respondent, ajuntque votum ineundi matrimonium, editum ab homine fragili, & in lapsum carnis propenso, non esse quidem validum absolute loquendo, & simpliciter, quia talis potest adhibere alia remedia gratiora, & sufficientia ad vivendum in Coelibatu, qui est Status melior, & perfectior Statu matrimoniali; valere autem sub conditione & suppositione, quod in tali peccandi Statu perseveret, & nolit adhibere alia media ad castè vivendum extra matrimonium. Si quidem matrimonium eà solum ratione tali homini utilis esse potest, quàm Coelibatus, quatenus est medium ad tentationes vincendas, & lapsus cavendos: atqui non est unicum medium, cum sint plura Divinæ voluntati gratiora, & acceptiora media, quæ potest adhibere: ergo si illis uti vult, non obligatur medium matrimonii assumere; adeoque solum obligari potest casu, quo nolit uti aliis mediis; quæ proin est solum quædam conditionalis obligatio, quam pro sua voluntate potest infringere; non enim talis, qui vovet matrimonium, tenetur juxta hanc sententiam absolute adhibere alia media ad castè vivendum conducentia, sed potest matrimonium adhibere: & hinc votum de matrimonio ineundo ex hypothesi, quod vovens aliis mediis uti nolit, valebit. Unde ne-

que Apostolus absolute dixit melius esse nubere, quàm uri; sed ex hypothesi; si se non continent, nubant: melius est enim nubere quàm uri.

Ad 3. Q. An redeunte obligatione prioris materiæ commutata, eò quod non integrè, sed in parte facta sit, seu in ordine duntaxat ad aliquem effectum, v. g. ad contrahendum matrimonium, extingatur obligatio materiæ subrogata? respondet Sanch. l. 4. Sum. cap. 55. n. 21. Non extingui loquendo de commutatione hujusmodi voti castitatis, secus in in aliis commutationibus temporaneis.

Rationem depromit ex tenore litterarum, quibus Pontifex Confessario facultatem concedit ad hæc vota dispensanda, ubi ait: dispensando commutes in frequentiam Sacramentalis Confessionis, singulis scilicet mensibus, vel quoties tibi videbitur, & in alia pœnitentiæ opera à te injungenda, inter quæ sint aliqua pietatis opera, quæ quotidie facere teneatur ad eum finem, ut adimplens meminisse semper possit obligationis, quâ ejusmodi voto astringebatur: atqui hujusmodi vocabula *singulis mensibus, quotidie, semper* important, inquit Sanch. quamdam perpetuitatem: ergo ex mente Pontificis sunt opera pietatis perpetuo peragenda;

da; si enim Pontifex vellet subrogationem materię non fore perpetuam, sed extingui revivifcente voto, id exprimeret, sicut expressit voti dispensationem extingui dissoluto matrimonio.

505 Verum quamquam sententia hæc secuta sit, & consulenda, opposita tamen, quam tenet Palao *l. c. D. 2. p. 18.* probabilior videtur. Ratio est; quia hæc exceptio voti castitatis nullo sufficiente fundamento probatur; cum enim regula generalis & recepta sit, ut voto principali redeunte pereat subrogatum, debuisset hæc voti castitatis commutatio clarè & manifestè excipi à regula generali; hoc autem non fit; nam per illa verba *singulis mensibus, quotidie, semper* id non exprimitur, sed potius contrarium colligi videtur; optimè enim vocabula illa explicantur de tempore, quo non redit votum; quamdiu enim votum non redit, æquum est, ut illa pietatis opera exercent quotidie, ut sic semper, id est, continuo recordetur obligationis voti, quã obstringebatur. Imò ex præfatis illis verbis potius contrarium arguitur; nam si menstrua Confessio, & quotidiana piorum operum exercitatio ad eum finem imponitur, ut memoriam haberet obligationis voti, quã tenebatur, si dispensatio perit, & votum re-

dit, cessat finis hujus impositionis, & obligationis; cum ipsummet votum, quod redit, sufficientem sui memoriam excitet. Unde solvitur fundamentum contrarię opinionis; satis enim Pontifex expressit commutationem non duraturam amplius, quàm duraret dispensatio facta solum ad quemdam effectum; nam cum contrarium non expresserit, censendus est naturam commutationis, & subrogationis noluisse mutare, & deflectere à regula generali. Quod

Conf. ex eo, quòd juxta communissimam DD. quando votum commutatur in rem minorem, licitum sit votenti omisã materiã subrogatã redire ad priorem promissam, quia in favorem votentis fit hæc subrogatio: atqui quando votum castitatis commutatur in Confessionem mensuram, & alia quotidiana opera pietatis, commutatur in rem minorem: ergo.

Ad 4. Q. Pœnitere de voto 506
facto per se loquendo nullam continere culpam, censent Suarez *l. 5. de vot. cap. 7. n. 4. & seqq.* Laym. *l. 4. tr. 4. cap. 4.* & alii, saltem si tristitia, & pœnitentia efficax non sit, sed conjuncta cum firmo proposito exequendi votum; quia talis pœnitentia, & voti displicentia non versatur cir-
ca